

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 50. Josephi de La Tremouille Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

„cum vestrarum subsidiis adjuvare Sæc. XVIII.
 „pergatis, cumque illi pro tuenda & A. C. 1720.
 „amplificanda Christiana religione pe-
 „ricula gravissima adire & sanguinem
 „fundere mira alacritate gestiant, Nos
 „pari studio & ardore Divinæ Miseri-
 „cordiæ præsidium in contritione cor-
 „dis implorare contendamus, ut quod
 „Dominus incæpit, opus pro sua in
 „Nos Clementia perficiat. Hunc porro
 „in finem dilectus Filius Noster in hac
 „Alma Urbe Vicarius in spiritualibus
 „generalis consuetas preces contra pa-
 „ganos jussu nostro in Missis omnibus,
 „quæ in singulis ejusdem Urbis Ec-
 „clesiis celebrabuntur, quousque opus
 „fuerit, recitandas quamprimum indi-
 „cet, ut in magnitudine brachii Do-
 „mini irruat super barbaras illas gentes
 „formido, & pavor ac tandem agnoscant,
 „quia Deus Noster in spiritu furoris sui
 „pugnat pro Nobis. „

§. L.

*Josephi de La Tremouille Cardinalis
 obitus.*

Ex sacro Purpuratorum Collegio non-
 nisi tres hoc anno mors abstulit, Guarnac. vit. Card.
 atque ex his ipsa anni hujus auspicia t. 2. p. 109.
 vitæ suæ funesta habuit Josephus Ema- Dorsann.
 nuel de La Tremouille natione Gallus Journal de
 Hist. t. II.
 ex pag. 500.

Sæc. XVIII. ex pervetusta Ducum de Noirmontiers
A. C. 1720. familia ortus. Hic Ecclesiasticæ mili-
 tiæ adscriptus, necnon uberrima literarum supellectile instructus, in Sorbona Doctoratus lauream adeptus est. Tantam sibi apud Franciæ Regem conciliabat existimationem, ut Abbas de Lagny, de la Blanche, S. Armandi & Grandis sylvæ, necnon aliis iisque locupletioribus beneficiis augetetur. Postea Episcopi Laudonensis Vicarius Generalis, ac Rotæ Romanæ Auditor renuntiatus, hoc munere per tredecim omnino annos non sine maxima laude, & ingenti erga Gallicæ coronæ comoda studio functus est. Quarto autem hujus sæculi anno ab eodem Rege ad Philippum V. Hispaniarum Regem Neapolin Orator Regius decernebatur ut diffidia inter hujus Regni Ministros & summum Pontificem ob Surrentinum Episcopum exorta componeret: quo in negotio tam dextre Regis partes egit, ut tamen Pontificiis juribus nil derogaret: unde Romam reversus, a Clemente XI. Papa non modo perbenigne exceptus, sed etiam biennio post Romana Purpura decoratus est. Revocato in Gallias Jansonio Fourbino Cardinale, Tremollius in ejus locum ad arduam rerum Gallicarum procuratoriam nominabatur, simulque Congregatio

gationibus S. Concilii, Propagandæ Sæc. XVIII.
 fidei, & Rituum adscriptus, extremos A. C. 1720.
 adhibebat conatus, ut Pontificem Ca-
 rolo Austriaco insensum, & Philippo V.
 propensum redderet; nec tamen pro-
 hibere potuit, quo minus Clemens
 eundem Archiducem pro legitimo Hi-
 spaniarum Rege agnosceret: Ea res
 tantopere Tremollii animum movit,
 ut palam declararet, Pontificem non
 potuisse sine sacri Collegii consensu
 hunc honorem Carolo deferre, gra-
 vissima etiam inde dæmna in Ecclesiam
 & Pontificis ærarium redundatura:
 Cum ergo Tremollius Regis utilitatem
 tam ardenti studio omni data occasione
 promoveret, & Bouillionium Cardi-
 nalem, qui Regis gratia exciderat, in-
 sectatus, hunc tanquam rebellem ac
 perfidum a Rege fuisse declaratum spar-
 sisset, a Ludovico XIV. in Zeli sui præ-
 mium Commendam Ordinis S. Spiritus,
 & prædivitem Abbatiam sancti
 Stephani Cadomensis consecutus est.
 Nunquam vero operosius omnes in-
 genii, dexteritatisque vires impende-
 rat, quam dum controversiam circa
 Monarchiæ Siculæ Tribunal motam
 componere jubebatur; ut enim pacem
 inter Pontificiam & Sabaudam Aulam
 redderet, sedulo cum Cardinale Altanio
 conferens, varia conciliationis media
 pro-

Sæc. XVIII. proponebat: quanta autem solertia ac
 A. C. 1720. studio Noaillium Cardinalem aliosque
 Franciæ Episcopos Constitutionem *Un-*
genitus acceptare recusantes Pontifici
 reconciliare conatus sit, fusius in de-
 cursu hujus Historiæ retulimus: Singu-
 larem tamen ubique prudentiam, ma-
 ramque in pertractandis rebus maximè
 arduis, transigen- lisque dexteritate,
 invictamque exhibuit patientiam, qua
 non raro Pontificis, & Regii Regentis
 oburgationes sustinuit, nec unquam
 debitam supremo Ecclesiæ Capiti re-
 verentiam vel ullo asperiore verbo le-
 sit: Promovebatur primo ad Episco-
 patum Bajocensem in Normania, postea
 mortuo Joanne Estræo ad Archiepiscopi-
 patum Cameracensem An. 1719. trans-
 latus, ab ipso Romano Pontifice con-
 secratus est: Hoc autem anno Erysi-
 pelatis morbo correptus, cum de ejus
 salute Medicorum judicio conclama-
 tum esset, ultimæ suæ voluntatis tabu-
 las conscripsit, ac die nona Januarii
 omnibus morientium Sacramentis mun-
 nitus, sequentis diei hora sexta vespere-
 tina anno ætatis sexagesimo primo ani-
 mam Deo reddidit. Quam charus au-
 tem Urbi, populoque Romano exstite-
 rit, indicio est circumfusa ante Palatii
 sui forès multitudo, quæ inter gemitus
 & suspiria de illius vita & valetudine
 ingere-

ingentem sollicitudinem, ac dolorem Sæc. XVIII.
 exprimebat, ac mortuo ob præclaras A. C. 1720.
 animi sui dotes, & insignia Ecclesiæ
 præstita obsequia lacrimis gratoque
 animo parentabat. Corpus ejus ad Ec-
 clesiam Gallorum Nationalem S. Lu-
 dovici translatum, ibique sepultum est,
 adjecta succincta hac inscriptione: *Ossa*
Presbyteri Cardinalis de La Tremoille.

Enimvero Tremollius disertis verbis
 caverat, ut omnia ejus scripta Regis
 Sigillo munita occluderentur, clavisque
 ad ea Cardinali Ottobono traderetur, non
 levis tamen desuper contentio orieba-
 tur inter Gamachium Abbatem, & Hu-
 gonem Tremollii Cardinalis Secreta-
 rium: Ille enim, utpote Gallicus Au-
 ditor sacræ Rotæ scripta Præfulis, qui
 Regi ab obsequio fuisset, sibi vendi-
 candi jus competere contendebat: Hugo
 autem a Cardinalium Ottoboni, &
 Gualterii amicis instigatus, cum Ab-
 batem de Regis, ejusque defuncti Mi-
 nistri consiliis instructum reddi, haud
 consultum fore censeret, non modo
 eidem scripta sui Domini consignare re-
 nuit, sed nequidem illum ad defuncti
 Cardinalis Palatium admittere voluit:
 Ubi ergo Gamachius Palatii fores oc-
 clusas reperit, tertia noctis hora cum
 valida suorum manu accedens fores vi
 infringere tentabat, satellites tamen,
Hist. Eccles. Tom. LXX. Uu qui

Sæc. XVIII. qui ad Montem pietatis excubabant, A. C. 1720. ad strepitum excitati, eundem rogaverunt, ut cum suis quiete domum reverteretur. Altera die de injuria sibi a Secretario illata questus, veredarium in Franciam ablegavit, vicissim quoque Hugo Franciæ aulam de hac controversia certiozem reddidit: hujus denique litis decisio Sistericensi Episcopo, qui Gallicarum rerum procuratorem Romæ in se susceperat, commandata est: Interim Philippus Gallici Regni Administrator Cardinali de Gesures Abbatiam S. Amandi concessit, & Guilielmum Du Bois ad Cameracensem Archiepiscopatum nominavit.

S. LI.

*Laurentii Casonii Cardinalis
decessus.*

*Vit. Card.
t. I. p. 262.*

Alter ex Purpuratis hoc anno denatus erat Laurentius Casonius patris Sarzanensis ex nobilissima Comitum de Villanova stirpe ortus. Hic decimo quarto ætatis suæ anno Romam missus, ibidem Rhetoricis, Philosophicis, & Theologicis disciplinis egregiam navabat operam. Inde vero ob adversam valetudinem Medicorum consilio in patriam reversus, vires studiorum afflictitate debilitatas refecit, postea vero